

гр. Перник, 28 февруари 2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на тридесети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело №1093 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на К.И.Н.,*** и Р.К.Н.*** /починала на 23.07.2013 г., съгласно акт за смърт №0799 от 24.07.2013 г./ срещу точка *** от Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт е отказано подпомагане на жалбоподателката за собственият ѝ недвижим имот по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. Твърди се, че акта е незаконосъобразен, тъй като изложените към него мотиви са неотносими към заявлението за подпомагане подадено от жалбоподателя. Иска се отказа да бъде отменен, като бъде определено обезщетение според действителните вреди и оценката им изготвена от експерти.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна М.Г.П.***, като наследник на Р.К.Н.***, не се явява и не изразява становище относно незаконосъобразността на постановения отказ на МКВП при МС.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателките К.И.Н. ***и Р.К.Н.*** са уведомени за постановения отказ на МКВП към МС, с писмо изх.№12/Д-3442-1 от 18.03.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на адреса посочен пред административния орган от жалбоподателките на 27.03.2013 г. Подаването на жалбата е станало по пощата и е с пощенско клеймо от 01.04.2013 г., в този смисъл е спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

Разпращането на съобщения от Кмета на община Перник до лицата подали искане за подпомагане не е предвидено в чл.31 от ПОД на МКВП. Въпреки това уведомяването следва да се приеме за надлежно, тъй като макар да няма такова задължение с действията си кмета не е засегнал правата на гражданите, напротив довел е до знанието на лицата акт, който ги засяга негативно.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на

Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.1195 от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат по неблагоприятен начин правата и законните интереси на жалбоподателя. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годин предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи отказ на МКВП към МС формиран по т.***, на приложение №2, към т.5 на Протокол №1/11.02.2013 г. на К.И.Н.*** и Р.К.Н.*** е отказано подпомагане, за нанесени щети на собственият им имот, находящ се в гр.Перник, ул.Васил Левски, №5. Негативният ефект от отказа рефлектира в правната сфера на жалбоподателя, поради което за нея е налице правен интерес от оспорването.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал. 2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуведомствената комисия за подпомагане и възстановяване.

Със заявление вх.№12/Д-3442 от 01.06.2012 г., подадено от К.И.Н. *** и Р.К.Н. **, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището. В придружаващата декларация е посочено и от двете жалбоподателки, че имота не е единствено за тях. Приложено у удостоверение за данъчна оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

Извършен е оглед на имота на 25.07.2012 г., като за действията на експертите е съставен протокол. Според констатациите на експертите са налични поражения по имота, но не е установено дали те влияят върху конструкцията на сградата. Оценката е направена само на първи етаж, тъй като не е осигурен достъп до цялата сграда. Необходим е възстановителен ремонт, въз основа на проект. Оценка на щетите е в размера на 615 лв.

Общинската комисия по чл.27, ал.2 и 3 от ПОД на МКВП на свое заседание от 31.08.2012 г. е приела оценката на експертите, като е предложила да се изплати сумата на пострадалото лице, срещу представяне на фактури.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Формиран е отказ по отношение на К.И.Н. *** и Р.К.Н.***, за сграда находяща се в гр.Перник, ул.***. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Отказът по т.1195 на приложение №2, към т.5 на протокол №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

Като причина поради която не е отпусната възстановителна помощ за процесния имот е посочен чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП към МС. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 от АПК, индивидуалният административен акт трябва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. За да бъде мотивирано приетото от комисията решение следва да бъдат посочени фактическите основания за всеки конкретен случай, които обосновават извода, че е налице хипотезата на чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП. В конкретния случай това не е сторено. Въпреки това от фактическите констатации направени от административния орган се налага извод, че правилно е отказано отпускане на възстановителна помощ на собствениците на сграда нахояща се на адрес: гр.Перник, ул.***.

Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ.

За да бъде отпусната финансова помощ на пострадалите лица е необходимо тя да бъде поискана за жилище, което е единствено. МКВП при МС има задължение да осигури минимално необходими условия на живот и по бързо преодоляване на последиците от бедствието, както и да съдейства за осигуряване на живота и здравето на хората. Комисията не е обвързана да отпуска помощи за търговски помещения или други сгради, които не се ползват като жилищни.

Съгласно посоченото в съставения протокол за оглед на имота №215/25.07.2012 г., същият е описан като състоящ се от „складово помещение и транжорна...магазин-домашни потреби;...трети магазин”. Не са описани в протокола каквито и да е жилищни помещения, което да е основание имотът да се приеме за жилищен и да се търси за него финансова помощ за подпомагане.

При подаването на заявление пред Кмета на Община Перник и двете собственички са заявили, че сградата на ул.Васил Левски не е единствената им за живеене. Това се удостоверява и от издадената данъчна оценка, в която е вписан друг адрес за кореспонденция.

Тези обстоятелства са били известни на административния орган при произнасянето му, но той не се е съобразил с тях, а напротив използвал е друго основание за отказ, за което не е имал достатъчно доказателства за произнасяне.

Допуснатите нарушения от административния орган, в конкретния случай не се приемат като съществени, тъй като не са довели до засягане права на жалбоподателките. Още при подаването на заявленията от К.И.Н.*** и Р.К.Н. *** не е съществувала законова възможност да им бъде отпусната финансова помощ за търговския обект, който те притежават в съсобственост. Макар и да не е направил правилна преценка на представените пред него писмени доказателства, административният орган правилно е отказал финансова помощ за процесния имот.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу **точка ***** от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС, с която е отказано отпускане на възстановителна помощ за имот находящ се в гр.Перник, ул.***.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/